



Mens en Welzijn
Voorst



Jaarmagazine 2025

Ontdek het jaar van Mens en Welzijn Voorst!



Inhoud

Voorwoord	3
Tijdslijn 2025	4
Onze inwoners aan het woord	10
Kerncijfers 2025	25
Vooruitblik 2026	31



Foto: MDT lessen op het Veluws College Twello



Foto: Uitreiking waardering voor Mantelzorgers

Foto: Graffiti workshop voor jonge mantelzorgers

Voorwoord



De kracht van ‘samen’

Wat fijn dat je de tijd neemt om ons jaarmagazine te lezen. In de komende pagina's nemen we je mee door 2025: een jaar waarin we samen weer volop in beweging waren. Met verhalen en foto's laten we zien wat er speelde, wat ons bezighield en wat we samen met inwoners en partners hebben bereikt.

De kracht van dat ‘samen’ werd zichtbaar toen we aan het begin van het jaar werden opgeschrikt door aangekondigde bezuinigingen. We hebben laten zien hoeveel er gebeurt op de ontmoetingsplekken en welke waarde cultuur heeft voor ons welzijn en de onderlinge verbinding. Beide zijn onmisbaar bij de uitdagingen die op ons afkomen. Het deed ons goed dat velen dit erkenden, en dat we mochten doorgaan met het versterken van de sociale basis mét anderen, voor iedereen.

Want de druk in de samenleving neemt toe. Steeds meer mensen voelen dat. Je zorgt voor een naaste of zet je in voor een ander. Je wordt misschien wel mantelzorger, vrijwilliger of buurtverbinder genoemd. Voor ons maakt dat geen verschil. Wij zijn er voor iedereen, met elke vraag. In een open gesprek onderzoeken we samen wat er nodig is. Alleen dat al maakt het vaak een stuk lichter.

Vanaf de zomer trokken we met de bakfiets door verschillende buurten. Dicht bij de inwoner, want juist in de directe leefomgeving is een sterke basis nodig. Soms is die er al,

soms nog niet. Dan kijken en denken we mee. Op meerdere plekken zijn zo levendigere buurten ontstaan. Niet door ons, maar door inwoners zelf. Niet voor niets zeggen we: beter een goede buur dan een verre vriend. Want in moeilijke tijden is het belangrijk dat ondersteuning dichtbij beschikbaar is. Hulp vragen is niet makkelijk, maar wanneer je elkaar al kent, wordt dat zoveel eenvoudiger. Precies daarom investeren we in (sterkere) wijken en buurten.

En dan nog zo'n gezegde: jong geleerd is oud gedaan. Wat hebben we een mooie groei gezien bij de jongeren die deelnamen aan de MDT-trajecten. Het was bijzonder om te zien hoe zij in contact kwamen met andere doelgroepen en hoeveel inzichten dat opleverde. Begrip voor de ander, zelfvertrouwen voor henzelf en misschien zelfs een prikkel om iets blijvends te betekenen voor een ander.

Lees verder in dit magazine en ontdek wat er nog meer is gebeurd in 2025. Wij kijken met plezier terug op een jaar vol ontmoetingen, verbinding en beweging.

Veel leesplezier!

Lianne Zeisseink

Directeur-Bestuurder
Mens en Welzijn Voorst



Tijdslijn 2025



JANUARI

We begonnen het jaar goed met een gezellige nieuwjaarsborrel. Samen met burens, bezoekers en samenwerkingspartners werd er geproost op het nieuwe jaar.



FEBRUARI

Vanuit onze Vrijwilligerscentrale werd met trots het magazine 'Mensen maken Voorst' gepresenteerd.

2024



JANUARI

Vanuit BestuurdersCentraal werd er een nieuwjaarsbijeenkomst georganiseerd waar besturen elkaar weer wisten te vinden en tot waardevolle samenwerkingen kwamen.



FEBRUARI

De eerste workshops vanuit Roots vonden deze maand plaats, zoals de Graffiti-workshop bij Pampus waar maar liefst 45 jongeren aan meededen.



FEBRUARI

Jonge mantelzorgers konden zich deze maand uitleven tijdens een kickboksworkshop. Bij Survival Instinct leerden ze niet alleen de basics van het kickboksen, maar ook hoe je deze sport kunt gebruiken om even stoom af te blazen.



MAART

Tijdens de kick-off van de Buurtband werd meteen duidelijk hoe geweldig het is om samen muziek te maken. Dankzij de 35 deelnemers ging het dak van De Benring in Voorst er helemaal af!



APRIL

Vrijwilliger Stef organiseerde deze maand een uitje naar de Aro in Oene. Het bleek absoluut voor herhaling vatbaar waardoor er later in het jaar nog meerdere uitjes volgden.



APRIL

We zijn deze maand gestart met een uitgiftepunt voor gratis menstruatieproducten, een zogeheten MUP-kastje. Vrouwen en meisjes die moeite hebben met het betalen van deze producten, kunnen hier gratis maandverband en/of tampons meenemen.



MAART

De eerste bijeenkomst over 'stil verdriet' (ongewenste kinderloosheid) bleek zo waardevol dat we vanaf maart structurele bijeenkomsten zijn gaan organiseren.

Tijdslijn 2025

APRIL

De driewiel ontdekdag was weer een doorslaand succes. Onder een heerlijk lentezonnetje kwamen er zo'n 70 geïnteresseerden verschillende modellen uitproberen. De meesten stapten erg enthousiast weer van de fiets: "Ik heb na 11 jaar weer het gevoel van fietsen ervaren. Dat gevoel heb ik zo gemist!"



MEI

Deze maand werden onze vrijwilligers in het zonnetje gezet tijdens een gezellige en ontspannen ochtend. Na de historische wandeling door Twello en een rondleiding bij de prachtige ruïne de Nijenbeek hebben we samen genoten van een heerlijke lunch.



MEI

We gingen deze maand voor het eerst met onze bakfiets (en koffie) op pad. Het is zo bijzonder om te zien hoe een simpel kopje koffie gesprekken op gang brengt en mensen met elkaar verbindt.



JUNI

Tijdens de Week van de Jonge Mantelzorger waren er volop activiteiten zoals een avontuur op blote voeten, een graffitiworkshop en een indrukwekkende theatervoorstelling 'Mijn moeder is een MENS'.



AUGUSTUS

Gedurende het jaar zijn er verschillende informatieve avonden georganiseerd rondom het thema gezonde voeding. In augustus kwamen er 40 inwoners luisteren naar de tips van Judith Hendriks over voeding in relatie tot onze energie.



SEPTEMBER

Deze maand werd de mantelzorgwaardering weer uitgereikt. Ruim 300 mantelzorgers kwamen hun waardering bij ons ophalen.



JUNI

Voor de vierde keer op rij hebben wij dit jaar het certificaat voor het Kwaliteitslabel van Sociaal Werk Nederland ontvangen. Dit certificaat bevestigt dat wij voldoen aan de hoogste kwaliteitseisen in het sociaal werk. Het is het resultaat van het vakmanschap en de dagelijkse inzet van onze medewerkers en vrijwilligers, die zich elke dag vol passie inzetten voor de inwoners in de gemeente Voorst.



SEPTEMBER

Tijdens de cursus Creatief Leven ontdekten 12 inwoners antwoorden op belangrijke vragen als: Waar kom ik vandaan? Waar sta ik nu? Wat is waardevol in mijn leven en waar ben ik goed in?



MEI

Onder de bezielende leiding van Henk Lubberding zijn we deze maand weer gestart met de fietstraining 'Zeker op je zadel'. Er werkten 47 deelnemers aan hun fietscomfort, behendigheid en zelfvertrouwen. Tijdens de eerste les kwamen er ook medewerkers van het Ministerie van IenW een kijkje nemen, samen met de programmamanager van Doortrappen. Het leverde een leuk filmpje op!



Tijdslijn 2025



SEPTEMBER

Maar liefst 40 buurten in de gemeente Voorst vierden Burendag! Binnen verschillende buurten konden wij een steentje bijdragen aan de verbindingen en ontmoetingen.



OKTOBER

Samen met de inwoners van Teuge keken we vooruit naar later. Want wie straks krachtig oud wil worden, begint vandaag met nadenken over morgen. Dit was de allereerste bijeenkomst binnen het project 'Krachtig ouder worden'.



NOVEMBER

In een bomvolle kerk in Voorst werd het allereerste concert van de Buurtband gehouden! In de band spelen inwoners van 7 tot 91 jaar. Muziek kent geen leeftijd. Iedereen speelt en zingt mee!



DECEMBER

In totaal sloten 5 groepen dit jaar onze Zeker Bewegen training af. Bijna 70 senioren deden er mee en kwamen tot waardevolle inzichten en ontdekkingen. Eén van de deelnemers zei: "Ik heb weer plezier in bewegen. Ik zie nu ook overal mogelijkheden om oefeningen te doen, bijvoorbeeld aan het aanrecht. En, ik ben mijn eigen dokter".



NOVEMBER

Samen met initiatiefnemer Eva Koers werd Recycle Sint een groot succes. Heel veel speelgoed kreeg zo, vlak voor Sinterklaasavond, een tweede leven.



DECEMBER

Niemand eet alleen-dag': Onder het motto 'Als je samen eet, smaakt het zoveel beter!' kwamen tientallen inwoners samen aan 16 keukentafels om te genieten van een heerlijke maaltijd én elkaars gezelschap.



OKTOBER

Deze maand zijn we gestart met het 'Proatcafé Dementie'. Samen met Trefpunt Duistervoorde organiseren wij maandelijks een laagdrempelige ontmoetingsplek voor mensen met dementie en hun naasten. Een unieke gelegenheid om samen te komen, ervaringen te delen en informatie uit te wisselen.



OKTOBER

Valincidenten zijn de grootste oorzaak van ernstig letsel bij 65+ers. Met behulp van een speciale Smartfloor brachten we op één middag het valrisico in kaart van bijna 60 senioren en konden we ze passend advies geven.

2026

Wanneer nabijheid een kettingreactie van welzijn ontketent

In het sociaal werk zijn het vaak de kleine ontmoetingen die grote bewegingen in gang zetten. Dit verhaal laat zien hoe één vraag, één koppeling en één kans kunnen uitgroeien tot een kettingreactie die meerdere levens raakt.

Het begint met een vrouw van in de veertig die door angst, paniek en lichamelijke klachten steeds verder in een isolement was geraakt. Haar hondje was haar enige dagelijkse gezelschap. Ze kwam bij ons met de wens om een maatje te vinden, iemand die haar wereld weer een stukje groter kon maken. Gaandeweg durfde ze nóg iets uit te spreken: dat ze misschien zelf ook wel iets voor een ander wilde betekenen.

Die wens werd werkelijkheid toen we haar koppelden aan een vrouw van 90. Tussen hen ontstond een warme, gelijkwaardige relatie. De oudere vrouw, die nauwelijks familiebezoek ontvangt, bloeit op door het gezelschap. De jongere vrouw voelt zich nuttig, gewaardeerd en gezien. Een wederkerige verbinding die voor beiden het verschil maakt. Maar de beweging stopte daar niet. Door haar gezondheid

kon de vrouw haar hondje niet altijd ver uitlaten. Ze vroeg of er misschien iemand was die daarbij kon helpen. Die vraag kwam terecht bij een deelnemer van een van onze weerbaarheids- en verbindingscursussen. Tijdens de cursus had zij geleerd om meer initiatief te nemen en nieuwe stappen te zetten. Toen ze de oproep zag, besloot ze dat dit precies zo'n stap was. Ze wandelt toch al, en nu kan ze met diezelfde wandeling iets betekenen voor een ander én voor een hondje dat staat te trappelen.

Dit is de kracht van een welzijnsorganisatie die midden in de samenleving staat. Door dichtbij te zijn, door te luisteren en door mensen met elkaar te verbinden, ontstaat er iets dat je niet kunt plannen: een kettingreactie van betekenis. Hulpvragers worden helpers, deelnemers worden vrijwilligers, en inwoners ontdekken dat ze samen sterker staan dan ze dachten.

Het begint met één ontmoeting. En het eindigt nooit bij één persoon.

Foto's: Training Fietsveiligheid in Klarenbeek
door Henk Lubberding





“Ik leerde inzien dat ik toch nog wat van het leven moest maken”

An vertelt een verhaal van veerkracht

Iedere inwoner heeft een verhaal; daar komen we elk kennismakingsgesprek weer achter. Het verhaal van An Zantinge - Van den Berg is er eentje dat indruk maakt. Ze introduceert zichzelf als een ‘vlotte tante’ met een ‘behoorlijke kwebbel’. Haar opgewekte uitstraling verhuult een levensverhaal vol tegenspoed en zorg, maar ook één van indrukwekkende veerkracht.

In een relaxte fauteuil, voor het raam in het huis waar ze al 45 jaar woont, vertelt An openhartig over haar leven. Over de intensieve zorg voor één van haar drie kinderen die, vanwege een zware verstandelijke beperking, jarenlang haar bewegingsvrijheid beperkte. Maar ook over de zorg voor haar man, die ‘erg aan het leven hing’ en meermaals streed tegen kanker. Een strijd die hij in 2024 uiteindelijk verloor. Tot slot is er nog het verhaal van hun andere zoon, een sympathieke allemansvriend, die door zinloos geweld om het leven is gebracht.

“Het wonder is dat we al deze tegenslagen keer op keer hebben overleefd. We hebben onze weg daarin gevonden,” vertelt An. “In eerste instantie samen met mijn man. Wij waren echt een team. Ik zag onszelf als een Siamese tweeling, omdat we zo hecht waren. We gunden elkaar ook ons eigen verdriet en dat konden we accepteren. Daarnaast wilden we allebei geen slachtoffer zijn. We bleven eropuit gaan om onder de mensen te blijven.”

Na het overlijden van haar man staat An er alleen voor. “Het gemis was wederom groot en nu was ik echt alleen. Mijn dochter heeft mij eigenlijk op het goede spoor gezet, zij zette me aan het denken en liet me inzien dat ik toch nog wat van het leven moest maken. Zij kwam ook met een overzicht van jullie activiteiten. Ik had al eens contact gehad met sociaal werker Annet van Mens en Welzijn Voorst vanwege mantelzorgondersteuning en zij raadde mij ook aan om eens een kopje koffie te komen drinken.”

Op een woensdagochtend trok An de stoute schoenen aan, ondanks een interne strijd en verschillende vooroordelen. “Ergens wilde ik niet gaan. Het voelde als een enorme drempel, maar ik realiseerde me ook: ‘als ik hier thuis blijf zitten, heb ik alleen mezelf ermee.’” Ze ontdekte dat er fanatiek gesjoeld werd en aan dat oer-Hollandse spelletje heeft ze warme jeugdherinneringen. Sindsdien is ze niet meer weg te denken bij de sjoelclub op donderdagochtend. Daarnaast wandelt ze nu vaak mee op maandag en gaat ze regelmatig naar het ‘bewegen met de fysio’.

Naast die activiteiten koestert ze haar ‘eigen leventje thuis’. “Ik zou nog wel meer activiteiten kunnen doen, maar op deze manier blijf ik het ervaren als een uitje.” Ze ervaart gevoelens van blijdschap na afloop, drempels zijn vervaagd en haar netwerk is vergroot. En ze is trots. Trots op zichzelf. En dat mag ze zeker zijn!

“Het is leuk om de wijk levendig te houden!”

Het Buurtbakkie zorgt voor verbinding in de Molukse wijk in Twello

Het is de zomer van 2025 wanneer sociaal werker Martine van Mens en Welzijn Voorst met haar ‘Buurtbakkie’ de Molukse wijk in Twello bezoekt. Het ‘Buurtbakkie’ is niets minder dan een goed gevulde bakfiets met koffie, thee en wat lekkers. Een dag eerder had ze huis-aan-huis uitnodigingen rondgebracht. Bewoonster Carmen las de uitnodiging met belangstelling.

Carmen vertelt: “Wij waren net in Twello komen wonen. Ik had de tijd en stond ervoor open om nieuwe mensen te leren kennen. Samen met mijn dochter ging ik naar het Buurtbakkie. Ik sprak daar met Martine en vertelde dat we nog weinig contacten hadden in de wijk.” Haar dochter gaat in Deventer naar school en ze hoopte bij het Buurtbakkie kinderen uit de buurt te ontmoeten om samen mee te kunnen spelen.

Ontdekken van de mogelijkheden

Al snel ontstaat tijdens het Buurtbakkie het idee om een kidsclub op te zetten, in samenwerking met ontmoetingsplek Lawa Mena. Na extra navraag van Martine onder jonge gezinnen in de wijk blijkt er voldoende interesse te zijn. Een paar maanden later staat de eerste kidsclub op het programma, met Hallo-ween als toepasselijk thema. De kinderen maken de mooiste knutselwerken. Ook de ouders zijn aanwezig, waardoor er waardevolle gesprekken ontstaan. Door deze activiteit leren ook zij elkaar beter kennen!

Maandelijks kidsclub

Inmiddels is de kidsclub geen proefproject meer en vindt deze eens in de vier weken plaats. Marloes, moeder van Evie en Lenn, is bij de tweede bijeenkomst aanwezig en raakt enthousiast door het initiatief: “Het is zo fijn als er iets wordt georganiseerd voor kinderen in de wijk. Als ouder heb je weinig tijd, maar als we allemaal een beetje helpen, kunnen we mooie dingen neerzetten.” Vanaf dat moment bereiden Carmen en Marloes samen de middagen voor.

De achtjarige Fiene vertelt enthousiast: “Ik vind het eindspel altijd leuk, omdat het meestal een spel is dat je met meerdere kinderen kunt doen. Zoals stoelendans. En ik houd van knutselen, we maken altijd weer iets nieuws!” Jessy (7 jaar) droomt

zelfs van een feestweek voor alle buurtkinderen, misschien wel met een grote logeerpartij.

Meerwaarde voor de wijk

Carmen en Marloes zijn het erover eens dat de kidsclub veel tweeebrengt. Carmen: “Het is leuk om de wijk levendig te houden en niet ieder voor zich te leven. Saamhorigheid ontstaat niet vanzelf. We hebben plekken en activiteiten nodig waar we elkaar beter leren kennen.” Marloes vult aan: “De kinderen wonen niet allemaal in dezelfde straat, maar als ze elkaar leren kennen, zullen ze elkaar eerder ophalen om te spelen. Zelf ken ik nu ook meer mensen. Er is herkenning op straat en we zeggen elkaar gedag. Het is zo fijn als de kinderen niet alleen achter schermen zitten.”

Terwijl we uitkijken op een door sneeuw bedekte wijk, vertelt Carmen dat een vriendinnetje van haar dochter haar kwam ophalen om samen te gaan sleeën. “En ik heb een oppas gevonden via mijn nieuwe contacten in de wijk. Zo fijn!” voegt ze toe.

Toekomstdromen in de wijk

Carmen en Marloes hopen dat de middagen kunnen worden uitgebreid met meer kinderen en meer ouders die willen helpen. Ze blijven de kidsclub om de vier weken organiseren en dromen van een breed aanbod aan activiteiten, zoals een spontaan toernooitje of een kinderdisco.

En van het één komt het ander. Marloes heeft zich inmiddels aangesloten bij de werkgroep ‘Speelplekken in de wijk’. Samen met buurtbewoners en de gemeente worden plannen ontwikkeld om de speelplekken te vernieuwen. De kinderen hebben al een prachtig ontwerp gemaakt.

“Het zou mooi zijn als er nog een extra middagactiviteit in de wijk bij komt, of een activiteit voor jong en oud samen,” zegt Marloes. Daarnaast willen ze de wijk ook mooier maken. Zo ligt er bij het basketbalveld regelmatig afval dat er niet hoort. Met de aanpak van de speel- en ontmoetingsplekken hopen ze dat dit probleem ook wordt verminderd. Een mooi voorbeeld van hoe een simpel buurtbakkie zorgde voor verbinding!



“Het voelt voor mij als familie!”

De BuurtBand in Voorst zorgt voor verbinding

Toen Anja tweeënhalf jaar geleden vanuit Oekraïne naar Nederland kwam, wist ze nog niet dat ze in het kleine dorp Voorst zoveel warmte en nieuwe kansen zou vinden. Inmiddels is ze een bekend en geliefd gezicht bij de BuurtBand en bij De Benring. Met haar vrijwillige inzet, enthousiasme en open houding brengt ze mensen samen en is ze een drijvende kracht achter de BuurtBand.

Anja woont op de Windvang in Voorst, waar bijna dertig Oekraïners bij elkaar wonen. “Het is hier heel prettig wonen,” vertelt ze. “Voorst is een mooi dorp en een fijne plek.” Via sociaal werker Kim van Mens en Welzijn Voorst werd Anja vorig jaar uitgenodigd om mee te doen met de BuurtBand. Tijdens haar eerste repetitie, vorig jaar zomer, werd ze meteen warm ontvangen. “Ik stelde me voor aan iedereen en voelde me direct welkom.”

Ze raakte toen ook in gesprek met Jolanda Korenblek, coördinator van De Benring. Anja wilde graag iets doen met haar vrije tijd, beter Nederlands leren én iets betekenen voor anderen en bood zich aan als vrijwilliger. Zo hielp ze eerst mee bij een spelletjesmiddag samen met Lidy (red. – ook een vrijwilligster bij De Benring). Nu is ze elke woensdag en donderdag te vinden bij De Benring. Op woensdag om te helpen bij de koffie en op donderdag om alles klaar te zetten voor de BuurtBand. En natuurlijk om mee te spelen!

Een prachtige woonomgeving

“De Benring is een mooi thuis voor oudere mensen,” zegt Anja. “In Oekraïne is dat vaak niet zo goed geregeld. Hier zie ik hoeveel activiteiten er zijn en hoe goed er voor ouderen wordt gezorgd. Dat vind ik heel mooi.”

Naast haar vrijwilligerswerk werkt Anja vier tot vijf dagen per week in de schoonmaak bij Thermen Bussloo. Maar op donderdag is ze standaard aanwezig bij de BuurtBand. Anja helpt met het klaarzetten van de instrumenten en

zorgt dat de ‘bladmuziek’ voor iedereen beschikbaar is. Inmiddels doet ze ook zelf actief mee met de muziek. Sinds kort bespeelt ze de ‘Bass Batphone’, een belangrijk instrument dat het ritme van de band aangeeft. Tijdens het winterconcert speelde ze voor het eerst mee. “Ik vond het heel leuk,” vertelt ze lachend. “Volgens mij ging het best goed.”

Nederlands leren

De BuurtBand betekent veel voor Anja, ook bij het leren van de Nederlandse taal. “Ik wilde graag Nederlands leren,” zegt ze. “Door de BuurtBand leer ik elke dag een beetje meer. Maar dat niet alleen. Alle mensen zijn zo aardig en vriendelijk. Het voelt voor mij hier echt als familie.”

En dat blijkt ook wel tijdens het interview. Diverse bandleden steken hun hoofd even om de deur om gedag te zeggen. En Johan, ook een deelnemer van de BuurtBand, geeft haar spontaan een dikke knuffel. Het zegt veel over hoe belangrijk Anja inmiddels voor de groep is. Orkestleider Joshua vat het mooi samen: “Zonder Anja valt alles uit elkaar.”

Bezig blijven

Toch is er ook verdriet. Anja mist haar thuisland en familie enorm. Haar man en zoon zijn nog in Oekraïne en dienen allebei in het leger. Het contact is soms moeilijk door het slechte telefoonbereik daar. “Ik mis ze heel erg,” vertelt ze geëmotioneerd. “Daarom probeer ik ook altijd bezig te zijn. Dan mis ik ze iets minder.”

Ondanks alles blijft ze positief en kijkt ze vooruit. Wat ze hier leert, wil ze ooit meenemen naar haar eigen land als ze terug kan. “Na de oorlog wil ik in Oekraïne ook iets doen voor ouderen of mensen die alleen zijn,” zegt ze. “Ik vind het mooi om te zien hoe organisaties en vrijwilligers hier samen iets opbouwen. Dat leer ik hiervan en dat neem ik graag mee terug naar huis!”



“Hoe ingewikkelder, hoe leuker!”

Formulierenbrigade is de steun en toeverlaat van velen

Al jaren zetten enthousiaste en deskundige vrijwilligers van onze Formulierenbrigade zich in om inwoners te ondersteunen met raad en daad. Vrijwilligers zoals Hanny van Geleuken (74). “Ik heb een sociaal hart,” vertelt ze bevlogen. “Mensen hebben recht op wat hen toekomt. Daar help ik graag bij.”

Sinds 2022 is Hanny betrokken bij de formulierenbrigade, een club van vrijwilligers die mensen helpen bij het invullen van (ingewikkelde) formulieren. Dikwijls is zij de helpende hand voor mensen die verdwalen in het doolhof van toeslagen, subsidies en bureaucratie. Als gepensioneerd projectmedewerker van de provincie Gelderland weet Hanny hoe het systeem werkt. Huursubsidie, energietoeslag of een belastingaangifte, voor Hanny zijn het allemaal puzzels die ze graag oplost. “Hoe ingewikkelder, hoe leuker,” zegt ze met een glimlach.

Samen met haar zes medevrijwilligers helpt ze mensen die door de gemeente zijn doorverwezen of zelf hulp zijn komen zoeken. Soms gaat ze hiervoor op huisbezoek. “De jeugd groeit op met computers, maar ouderen hebben die slag gemist. En dan die ambtelijke taal, die lange lappen tekst... Dat is voor mij meestal begrijpelijk en relatief makkelijk, maar dat is

het lang niet voor iedereen. Mensen kunnen daar heel onzeker van worden.”

Onlangs kon ze een mevrouw blij maken met haar energietoeslag: “Ik zie nog zoveel armoede, waardoor dat extraatje vaak heel hard nodig is.” Daarnaast merkt ze dat er vaak een drempel is om hulp te vragen. “Wanneer ze dan toch om hulp vragen en ik ze kan helpen, dan merk ik dikwijls de opluchting bij de ander. Zo was er een jonge vrouw die leerde haar eigen formulieren in te vullen. Maar ook een man die letterlijk wakker lag van zijn belastingaangifte. Mensen zijn zo blij dat we met ze meekijken en ze helpen.”

Hanny deelt haar wensen voor de toekomst: “Maak het eenvoudiger. Meer Jip-en-Janneke-taal. En graag meer vrijwilligers voor onze formulierenbrigade! Want ik ben er wekelijks wel een halve tot een hele dag mee bezig. Tot slot wil ik benadrukken dat er, mede dankzij heel veel vrijwilligers, ontzettend veel gerealiseerd wordt vanuit Mens en Welzijn Voorst. De preventieve impact wordt vaak onderschat en dat vind ik jammer.”





“Van 15 naar 60 jongeren, dat is toch geweldig!”

Zes jongens organiseren zélf Teenage Party in Pampus

“We hebben zóveel plezier gehad met z’n allen!” Met een grote glimlach kijken Melle, Niek, Douwe, Taeke, Teun en Jelle terug op vrijdag 28 november. Die avond organiseerden de zes 12-jarige jongens uit de gemeente Voorst hun eigen Teenage Party in Pampus en met succes. Maar liefst zo’n 50 à 60 jongeren van 11 tot en met 16 jaar kwamen naar het feest met als thema après-ski.

Het idee ontstond bij een rustige avond

Het begon allemaal bij een eerdere Teenage Party. “Wij waren op een feest en er waren maar 15 kinderen,” vertelt Melle. “Marjo (red. – voorzitter van stichting Pampus) stond bij de deur een beetje te kletsen en vroeg waarom we gekomen waren en wat we leuk zouden vinden. Toen zei ze: als jullie het leuk vinden, mogen jullie ook wel een keer zelf een feest organiseren.”

Dat hoefde ze geen twee keer te zeggen. “We dachten meteen: dat lijkt ons echt een tof idee,” zegt Melle. Sociaal werker Marije sloot vanuit Mens en Welzijn Voorst aan voor de nodige ondersteuning en begeleiding. Er werd een appgroep aangemaakt, een datum geprikt en al snel zaten ze samen aan tafel bij Pampus voor het eerste overleg.

Van idee naar projectplan

Tijdens het eerste overleg werd het thema bedacht. Al snel kwam Niek met het idee après-ski en dat vonden ze allemaal heel tof. Vanaf dat moment kwamen ze elke dinsdag na schooltijd bij elkaar. “We hebben eerst een projectplan gemaakt,” legt Melle uit. “Wat heb je allemaal nodig? Welke spullen? Hoeveel geld?” Samen met Marije keken ze wie waar goed in was, in de voorbereiding maar ook op de avond zelf. “Niek is goed in grapjes maken, dus die zetten we bij de garderobe,” vertelt Melle lachend.

Uiteindelijk werden de taken goed verdeeld. Jelle maakte een playlist én ontwierp flyers. Niek en Melle lieten de flyers printen bij het Voorster Nieuws. Natuurlijk werd ook de promotie zelf geregeld, via snapchat, facebook en instagram. Taeke en Melle speurden Marktplaats en Temu af voor kleding en attributen, zoals roze mutsen en skibrillen. Andere jongens gingen naar de kringloop voor extra versiering. Alles werd netjes geregeld. “Als we iets kochten, moesten we het bonnetje meenemen naar Marije. Dan controleerde zij het en mochten we een tikkie sturen,” vertelt Niek.

De grote dag

Vrijdag 28 november was ‘de grote dag’. De jongens waren al om half 5 bij Pampus om de laatste voorbereidingen te doen. Daarna even samen eten en vlak voor het begin kwamen ook de trotse ouders nog even kijken wat hun kinderen samen hadden neergezet!

De Pampus shirts werden aangetrokken en het was zover: het feest kon beginnen! Twee jongens stonden bij de garderobe, twee achter de bar en twee liepen rond om lege bekers op te halen en alles netjes te houden. Na een tijdje werd er onderling gewisseld. “Op een gegeven moment waren we de taakverdeling een beetje kwijt,” geeft Melle lachend toe. “Toen stond er maar één achter de bar en liepen er vijf rond.” Maar verder liep alles op rolletjes.

Wat ze het leukste vonden?

Melle: “Met z’n allen plezier hebben en dat er zoveel mensen kwamen.”

Niek: “Het was echt geweldig!”

Voor al achter de bar staan was favoriet. “Lekker ouwehoeren samen,” zegt Niek lachend. “Deed ik een half glas inschenken, beetje grapjes maken,” vult Melle aan.

Waar zijn ze het meest trots op? Daar hoeven ze niet lang over na te denken. “Dat er zoveel mensen zijn gekomen,” zeggen Melle en Niek tegelijk. “Van 15 naar 60 jongeren, dat is toch geweldig!” Er kwamen zelfs jongeren uit Apeldoorn. “Die kende ik niet eens,” zegt Melle verbaasd.

Veel bezoekers kwamen verkleed in het après-ski thema. Voor de leukste outfit waren er prijzen: twee meiden en een jongen wonnen een snoepzak en een muts. Ook dat hadden de jongens zelf geregeld.

Een volgende keer?

Marije: “Zouden jullie dit nog een keer willen organiseren?”

Melle: “Heel graag!”

Niek: “Ja zeker, maar ik ben nu wel heel druk met school.”

En goed nieuws: er komt een vervolg. De volgende Teenage Party wordt georganiseerd door een meidengroep. Of Melle en Niek daarbij aanwezig zijn? “Jazeker!” zeggen ze meteen.

En één ding is zeker: deze zes jongens uit de gemeente Voorst hebben bewezen dat je met enthousiasme, teamwork en een goed plan een geweldig feest kunt neerzetten!



“Het is een fijn gevoel dat je niet de enige bent”

Aandacht voor jonge mantelzorgers is belangrijk

In onze gemeente groeien kinderen op met verantwoordelijkheden die soms verder reiken dan school, sport en vrienden. Zij zorgen vaak geheel vanzelfsprekend voor een ouder, broer, zus of ander familielid dat extra ondersteuning nodig heeft. Deze jonge mantelzorgers dragen een stille kracht in zich: veerkracht, loyaliteit en een groot gevoel voor verantwoordelijkheid. Maar achter die kracht schuilt soms ook druk, vermoeidheid, onbegrip en het gevoel er alleen voor te staan.

Bij Mens en Welzijn Voorst vinden we het belangrijk dat deze jongeren gezien, gehoord en ondersteund worden waar nodig. Daarom organiseren we regelmatig laagdrempelige activiteiten voor jonge mantelzorgers. Het moet een fijne plek zijn om te kunnen ontspannen en andere mantelzorgers te ontmoeten. Sinds een jaar is Sara, een sportieve jongedame van 9 jaar, vaak van de partij. Zij is een echte sfeermaker waar je niet omheen kunt.

Wanneer Sara vertelt over haar thuissituatie, praat ze er liefdevol en opgewekt over. Ze vertelt over haar vader, moeder en broertjes Luuk en Daan. Ook hond Sam wordt niet vergeten. Ze speelt veel met haar broertjes, al zijn ze verschillend, vertelt ze. “Daan is vaak blij en enthousiast, een beetje zoals ik, terwijl Luuk wat meer zijn eigen ding doet.” Zonder voorkennis klinkt het als een doorsnee gezin, maar de werkelijkheid is toch anders. Je moet flink doorvragen voordat

je erachter komt dat Luuk en Daan beperkingen hebben die van invloed zijn op de dynamiek in het gezin. “Ze hebben iets anders dat wij niet hebben. Daarom gaan ze ook naar een speciale school”, vertelt Sara. “Soms is het moeilijk, bijvoorbeeld als ze boos zijn. Maar ja, iedereen is anders.” Het relativiseringsvermogen van deze 9-jarige is bewonderingswaardig.

De activiteiten met jonge mantelzorgers zijn een waardevolle afleiding, erkent ook haar moeder. Samen vertellen ze: “Het is vooral gezellig met de jonge mantelzorgers onder elkaar. We praten niet vaak over onze situaties thuis, soms wel, maar het is vooral een fijn gevoel dat je niet de enige bent. Dat je weet dat iedereen die er nu is thuis wat heeft. Dat schept een band.” In het dorp waar ze wonen mist Sara die herkenning soms en is die band anders. De activiteiten voor jonge mantelzorgers zijn zodoende een waardevolle toevoeging.

Terwijl Sara uitkijkt naar een speelafpraak met een vriendin, bedanken wij haar voor het openhartige en inspirerende gesprek. Een zinvol kijkje in het leven van een kind dat gewend is op te groeien met zorgtaken: wat kracht geeft en waar het soms schuurt. Een verhaal dat niet op zichzelf staat en laat zien dat de aandacht voor jonge mantelzorgers waardevol blijft.

“Vlinders, maar dan zonder de onzekerheid”

Het verhaal van een bijzondere maatjeskoppeling

Via onze maatjesdienst worden mensen zorgvuldig aan elkaar gekoppeld op basis van persoonlijke kenmerken en behoeften. Dit bewezen concept draagt bij aan het versterken van sociale verbindingen. Sociaal werker Susan verzorgt deze koppelingen al jarenlang namens onze welzijnsorganisatie. Met haar professionele expertise en uitgebreide mensenkennis weet zij doorgaans passende matches te realiseren, al is een wederzijdse klik niet altijd vanzelfsprekend. In het geval van Bert (83) en Ingrid (78) bleek de match echter uitzonderlijk succesvol. Zo goed zelfs dat Susan in de voetsporen van Cupido trad en er een liefdevolle relatie ontstond.

We ontmoeten het stel bij Ingrid thuis. Bert en Ingrid zitten op fauteuils in de woonkamer. Ze hebben zichtbaar veel plezier samen. Ze steken hun relatie niet onder stoelen of banken, maar aan de grote klok hangen ze het ook niet. Daarom zijn Bert en Ingrid ook fictieve namen. Ze treden liever niet op de voorgrond, maar willen wel graag hun verhaal delen.

Beiden weten ze hoe het is om een partner te verliezen. Een ingrijpende gebeurtenis, een keerpunt in iemands leven. Eentje waarbij er een leegte ontstaat die niet zomaar op te vullen is. Bert en Ingrid vertellen dat er geen handleiding is hoe hiermee om te gaan. De één doet het anders dan de ander. Toevallig zochten zij allebei steun bij Mens en Welzijn Voorst en kwamen ze in contact met Susan.

Ingrid vertelt: “Ik zat met de feestdagen alleen en toen besloot ik Susan te bellen. Ik dacht: ‘Ik ben nog hartstikke fit. Ik wil erop uit. Samen leuke dingen met iemand doen.’ Het is zo saai alleen. Thuiskomen in een leeg huis. Je verhaal niet kwijt kunnen. Susan vroeg toen wat ik precies zocht. Dat wist ik helemaal niet. Geschikte vrouwen had ze niet, maar een paar mannelijke kandidaten wel.” “En toen belde ze mij”, valt Bert bij. “Een paar dagen later stond Bert al op de stoep”, lacht Ingrid.

Er was meteen een klik tussen de twee. “Het was alsof we elkaar al heel lang kenden. Het ging allemaal heel soepel. Ik had echt niet verwacht dat er nog zoiets op mijn pad zou komen”, vertelt Ingrid. Bert omschrijft het als “vlinders, maar dan zonder de onzekerheid van vroeger”. In kaarten, wandelen en fietsen vinden ze gezamenlijke interesses. “En het knuffelen bevalt ook goed”, vertelt Bert met een glimlach.

De twee denken niet heel veel na over de toekomst en genieten vooral van het hier en nu. Ingrid: “We zijn hartstikke happy met elkaar. We hebben allebei een eigen woning, maar Bert is regelmatig hier. We hoeven maar een paar minuten bij elkaar te zijn en we lachen alweer.” Bert vertelt dat ze binnenkort voor het eerst samen een weekendje weg gaan. Daarna staat er nog een fietscruise op de planning. “Wij gaan niet bij de pakken neerzitten, dat is niet voor ons. Nu kunnen we alles nog. Daar moeten we van genieten!”





“Gewoon lekker aan de slag, zonder oordeel”

De kracht van Kunst door de Brievenbus

Op 19 september meldde Irma Meijering zich aan voor Kunst door de Brievenbus (Kddb). Inmiddels zit ze al in de tweede serie van zes opdrachten en heeft ze in januari 2026 meegedaan met een expositie bij Mens en Welzijn Voorst. De 57-jarige Irma kan zonder hulp zelf de deur niet meer uit. Deze vorm van kunst, creatief bezig zijn en verbinding bleek voor haar een gouden greep. “Ik heb echt totaal geen spijt dat ik mee ben gaan doen en kan het iedereen aanraden!”

Door ziekte is ze al langere tijd aan huis gebonden. “Ik sta ziek op en ik ga ziek naar bed. Het is hard werken om 24 uur per dag ziek te zijn.” Haar man en mantelzorgers ondersteunen haar, zelf kan ze niet zomaar de deur uit. Juist daarom betekende Kunst door de Brievenbus zoveel voor haar. Dit kwam op haar pad via wijkverpleegkundige Anja, die een keer per week bij haar langskomt. “Ze zei: ‘Dit is echt iets voor jou!’ Ik dacht: ik wil het wel proberen, lijkt me leuk.”

Mens en Welzijn Voorst kende Irma nog niet, maar ze is heel blij dat ze wel deze stap heeft gezet. Iedere twee weken ontvangt ze een nieuwe creatieve uitdaging ‘in de brievenbus’. Irma: “Een vrijwilliger komt mijn kunst ophalen en brengt een

nieuwe opdracht mee. Bovendien zit er altijd een briefje bij met een reactie op wat ik heb gemaakt. Dat is het leukste van alles eigenlijk! Die mooie woorden, lieve woorden. Ik trek die envelop echt open van enthousiasme!”

Plezier boven perfectie

Tekenen deed ze vroeger al graag. Maar door een vorm van Tourette is haar fijne motoriek aangetast. “Knutselen, handwerken, alles wat ik vroeger deed, is nu heel lastig. Soms komt er ineens een kras door mijn werk. Daar heb ik geen invloed op.”

En daarbij is ze heel kritisch op zichzelf. “Ik wil minstens een Rembrandt zijn,” zegt ze met een glimlach. “En dan lukt het niet altijd zoals ik het voor ogen had. Dan ben ik gefrustreerd, doe ik het over.” Toch overheerst het plezier. “Want dat is heel duidelijk bij dit project: het gaat niet om het resultaat. Het gaat om het plezier. En dat voel je.”

De groep bestaat vooral uit oudere deelnemers, sommigen zonder enige ervaring. Irma: “Er was iemand die nog nooit had gekleurd en zelfs naar de winkel moest voor kleurpotloden.

“
Ik wil minstens een Rembrandt zijn,
maar eigenlijk vooral plezier hebben!
”

Dat is toch prachtig? Gewoon lekker aan de slag. Zonder oordeel.”

Verbinding en trots

Hoewel Irma vooraf twijfelde is ze nu dankbaar dat ze de stap zette. “Ik ben de hele dag al bezig met het ziek zien, kan ik dit er wel bij hebben vroeg ik me af. Maar dit is juist een goede afleiding, even ergens anders mee bezig zijn.”

De expositie bij Mens en Welzijn Voorst was een feest. “Een bak vol mensen, iedereen had wel één of twee mensen meegenomen. Zo gezellig! Elkaars kunstwerkjes bekijken, zonder te beoordelen.” Ze kende vooraf niemand. “Maar het leek alsof we elkaar al kenden, door die verbindende factor van Kunst door de Brievenbus”.

Aan het einde van de serie krijgen alle deelnemers hun eigen inzendingen terug. “Ik vind het mooi om te bewaren en om later nog eens terug te kijken.” Irma is trots op wat ze maakt, ook al is ze kritisch. “Ik laat het aan iedereen zien!” De nieuwe verf is alweer gekocht bij de kringloop. En stoppen? Daar denkt ze niet aan.

Irma: “Ik kan het iedereen aanraden. Echt fantastisch hoe dit is opgezet. Het voelde heerlijk om te doen. Want kwaliteit van leven is zó belangrijk en dit initiatief draagt daar voor mij ook echt aan bij!”





“Bij jullie voelde ik me echt gezien”

Yvonne ontdekt hoe ze weer contact kan maken

Toen Yvonne in 2023 vrij plotseling een huurappartement kon betrekken in de Statenhoed te Twello, was het even ‘alle hens aan dek’. Het huis in Diepenveen ging meteen in de verkoop, de vele spullen (grotendeels van haar overleden man) moesten uitgezocht worden en dat alles na een ziekte-traject. Het was hectisch en intens. ‘Buurt maken’ in haar nieuwe omgeving kwam er niet van en het contact met haar nieuwe buren bleef daarna ook uit.

Wanneer Yvonne, eenmaal gesetteld in haar appartement, door het Voorster Nieuws bladert, wordt ze getriggerd door een artikel waarin een bijeenkomst wordt aangekondigd over eenzaamheid na verhuizing. Als voormalig manager in de zorg weet Yvonne heel goed hoe ze voor anderen moet zorgen, maar ze realiseert zich dat de rollen nu omgedraaid zijn.

Ze trekt de stoute schoenen aan, gaat naar de bijeenkomst en komt er in contact met sociaal werker Susan. Die komt vervolgens een keer bij Yvonne thuis voor een kennismakingsgesprek en op dat moment ontstaat er een reeks van ontwikkelingen.

Op de kennismaking met Mens en Welzijn Voorst kijkt ze erg positief terug: “Ik vind jullie benadering heel bijzonder. Jullie doen het met échte, oprechte aandacht. Dat is met hulpverleners vaak toch wel anders. Bij jullie voelde ik me echt gezien.”

Vrijwillige netwerkcoach

Vervolgens is Yvonne, met een vrijwillige netwerkcoach van Mens en Welzijn Voorst, haar netwerk gaan analyseren. “Daardoor ben ik ook kritisch naar mijzelf gaan kijken. Ik realiseerde me dat ik bijvoorbeeld vrij zakelijk kan zijn in de omgang en dat ik hier eerst ‘buurt had moeten maken’. Ik ben me ook gaan realiseren dat ik niet te veel bezig moet zijn met wat anderen van mij denken. Zo ben ik bewust berichtjes gaan sturen naar mensen die ik liefheb. Je moet immers niet altijd wachten tot ze contact met jou opnemen...”

Gelukkig ontwikkelt haar (fysieke) gezondheid zich inmiddels in positieve zin. Behandelingen slaan aan en bieden haar weer perspectief. Daardoor besluit ze mee te doen aan de Zeker Bewegen-valpreventie en de fietstraining met Henk Lubberding. Met trots vertelt ze inmiddels een eigen trainingsschema te hebben ontwikkeld met oefeningen die ze thuis doet. Daarnaast is ze kritisch naar haar voedselinname gaan kijken en eet ze veel bewuster.

Yvonne kijkt zodoende weer vooruit: “Ik realiseer me dat ik toch meer tijd krijg en dat maakt dat ik nieuwe plannen aan het maken ben. Ik zou ook nog wel ontzettend graag op vakantie willen. Ik ben gek op de natuur.” Ze denkt met weemoed terug aan vakanties in de Alpen en de Eifel, terwijl ze wijst naar verschillende brochures van reisorganisaties op tafel. “Maar het belangrijkste is waarschijnlijk toch wel dat ik mij steeds meer realiseer en mij afvraag: ‘Waar word ik nou echt blij van?’”

“We vinden hier (h)erkenning die zo belangrijk is”

Mantelzorgers vinden steun in gespreksgroepen

Een mantelzorger is meer dan alleen iemand die voor een naaste zorgt. Vaak voelt een mantelzorger zich alleen, als iemand die op een eiland staat en in een wildernis van regelingen een weg moet zoeken. Wij weten dat het ontzettend waardevol kan zijn om lotgenoten te ontmoeten, ervaringen uit te wisselen en zorgen te bespreken. Dat blijkt ook weer uit dit verhaal, van iemand die steun vond in een gespreksgroep met lotgenoten.

Hendrien (fictieve naam) kwam via sociaal werker Annet in aanraking met de gespreksgroep voor naasten met kanker. Zij vertelt dat de uitnodiging van Annet op het juiste moment kwam: “Ik vind het een verademing om te kunnen uiten waar je tegenaan loopt zonder als klager bestempeld te worden.”

“Daarnaast vind ik het ook geruststellend om te ontdekken dat het niet vreemd is om je overbelast te voelen. Kortom, het zijn hele openhartige gesprekken die we voeren. Allen zijn we mantelzorgers en zien we onze partners strijden tegen de kanker.”

Annet knikt instemmend en vult aan: “Elke keer weer vind ik het zo mooi om te zien wat de deelnemers aan elkaar hebben. Dat geven ze mij ook meermaals terug. Ze delen dezelfde gevoelens en lopen tegen dezelfde situaties aan. Het is soms moeilijk om die gevoelens te delen met een familielid, buurman of vriendin. Hier vinden mensen de herkenning en erkenning die zo belangrijk is.”

Hendrien vertelt dat er na twee bijeenkomsten al een gevoel van verbondenheid ontstond binnen de groep: “Het voelde al snel zo vertrouwd, dat we ook de mindere kanten van je functioneren met elkaar konden bespreken. Maar het zijn niet alleen zorgen die we met elkaar delen; er zijn zeker ook gezellige momenten.” Annet: “Het zijn inderdaad bijeenkomsten met een lach en een traan. Zo is het leven ook.”

“Ik denk dat het voor iedere mantelzorger aan te raden is om van dat eiland af te stappen en lotgenoten op te zoeken in een gespreksgroep,” aldus Hendrien. “Al met al voelt het als een uitje voor mij!”

“**Het zijn bijeenkomsten met een lach en een traan. Zo is het leven ook.**”





“Een schatkaart die zichtbaar wordt”

Waardevolle ‘Mensen maken Voorst’-campagne kreeg magazine

Vrijwilligers zijn de stille motor van onze samenleving. Zonder hun inzet zouden veel initiatieven – van duurzaamheid en natuurbehoud tot cultuur, sport en ontmoeting – simpelweg wegvallen. Vrijwilligerswerk is niet aanvullend; het is de basis waarop onze samenleving rust. Wat voor velen vaak vanzelfsprekend lijkt, draait in werkelijkheid op de betrokkenheid van mensen die zich belangeloos inzetten voor anderen. Daarom hebben we de campagne ‘Mensen maken Voorst’ in 2025 gecontinueerd, onder andere met een sprankelend magazine vol inspirerende verhalen.

Sociaal werker Esther houdt zich dagelijks bezig met vrijwilligers en vrijwilligerswerk. Ze nam het initiatief voor het magazine, dat volgens haar “een eerbetoon is aan de onmisbare inzet van alle vrijwilligers”. Trots is ze op de vele verhalen, ervaringen en successen die erin gedeeld worden. En natuurlijk is alles tot stand gekomen in samenwerking met vrijwilligers. Zo waren Katinka en Peter, als vrijwillig redactieteam, verantwoordelijk voor een groot deel van de inhoud.

Katinka van Dorsten is al enkele jaren verantwoordelijk voor de interviews binnen de ‘Mensen maken Voorst’-campagne. Hierbij wordt ze geflankeerd door fotograaf Peter Bothof. Beiden zijn enthousiast over het mooie vrijwilligerswerk dat ze mogen uitvoeren. “Het allereerste interview met Koen, van Scouting De Vundelaar, staat mij nog goed bij. Zo’n enthousiaste man. Dat was meteen een goede start!” blikt Katinka terug. Over het algemeen zijn de vrijwilligers volgens haar erg bescheiden: “Ze vinden het

soms lastig om in de picture te staan. We proberen ze dan op hun gemak te stellen. Vervolgens komt er altijd wel een leuk verhaal of anekdote naar boven.”

“De verhalen van Katinka en de portretfoto’s van Peter komen volledig tot hun recht binnen de campagne én het magazine”, vertelt Esther. “Ze vormden de visuele ruggengraat van de campagne en nodigden inwoners uit om verder te kijken: wie zijn deze mensen, en waarom doen ze wat ze doen? Eén voor één worden ze op een waardige en authentieke manier in beeld gebracht. Dat hebben ze echt goed gedaan”, zegt Esther terwijl ze vol trots door het magazine bladert. “Door dit te delen en de gezichten te tonen, geven we het vrijwilligerswerk een gezicht. We maken zichtbaar wat voor velen zo vanzelfsprekend is. Het is eigenlijk een schatkaart die zichtbaar wordt!”

Ook in het komende jaar blijven we investeren in zichtbaarheid en waardering voor vrijwilligers. De verhalen van ‘Mensen maken Voorst’ vormen daarbij een stevige basis. Want zolang er mensen zijn die zich inzetten voor een ander, blijft er iets te vertellen.

Het magazine van ‘Mensen maken Voorst’ is gratis verkrijgbaar en online te lezen. Kom het ophalen op onze locatie aan het Jachtlustplein in Twello.

Lees je liever online, scan dan de QR code!



Kerncijfers 2025

Financieel beleid

Als maatschappelijke non-profitorganisatie vinden we het belangrijk om open te zijn over onze financiën. Daarom geven we in dit hoofdstuk een korte en duidelijke terugblik op ons financieel jaar.

Begin 2025 werden we opgeschrikt door aangekondigde bezuinigingen. Deze zouden veel invloed hebben gehad op ons werk en op onze medewerkers. Bovendien geldt vaak dat als de gemeentelijke subsidie terugloopt, ook andere provinciale subsidies onder druk komen te staan. Zo kan de ene bezuiniging de andere versterken.

Dit nieuws zorgde voor extra spanning, zeker omdat we al een aantal financieel uitdagende jaren achter de rug hebben. De kosten stegen, terwijl onze inkomsten niet in hetzelfde tempo meegroeiden. We zijn dan ook opgelucht dat de bezuinigingen uiteindelijk niet zijn doorgegaan.

Toch sluiten we het jaar af met een negatief resultaat van € 12.412,-. Dit negatieve resultaat is toe te schrijven aan een terugvordering van de gemeente Voorst over de jaren 2021 en 2022. Zonder deze terugvordering was geen sprake geweest van een tekort. Dit betekent dat we voor het derde jaar op rij een beroep hebben moeten doen op onze reserves.

Het grootste deel van onze inkomsten komt uit subsidies van de gemeente Voorst. Daarnaast zijn we in 2025 een mooie nieuwe samenwerking gestart met Cultuur Oost en de Gelderse Sport Federatie, rondom maatschappelijke diensttijd (MDT) voor jongeren binnen cultuur.

Ook de projecten MDT Jong en Meer (Spectrum), Buurtverbinders (Oranje Fonds) en Erfgoedpact (in samenwerking met Muzehof) leverden in 2025 opnieuw een waardevolle bijdrage.

Daarnaast mochten we rekenen op steun van sponsors, fondsen, kennisinstituten en betrokken inwoners. Daar zijn we ontzettend dankbaar voor.

Onze uitgaven bestaan voor het grootste deel uit personeelskosten, huisvesting en de dagelijkse kosten van onze organisatie. Dankzij onze platte organisatiestructuur en korte lijnen houden we de overhead bewust laag. Zo komt het grootste deel van onze middelen direct ten goede aan inwoners en de gemeenschap.

Tegelijkertijd staan we voor een aantal financiële uitdagingen:

- Onze vaste kosten blijven gelijk of stijgen, bijvoorbeeld door cao-afspraken en inflatie, terwijl onze inkomsten onzeker zijn. Dit kan in de toekomst tot tekorten leiden.
- Door afspraken met de gemeente is er weinig ruimte om een extra financiële buffer op te bouwen.
- Ons eigen vermogen is relatief klein en de afgelopen jaren afgenomen, waardoor we minder goed bestand zijn tegen financiële tegenvallers.

Voor 2026 hebben we een sluitende begroting opgesteld. De belangrijkste vraag is hoe we dit ook in de jaren daarna kunnen blijven realiseren.

Wil je meer weten? In de jaarrekening 2025 vind je een volledig overzicht van onze inkomsten, uitgaven en financiële positie. Deze jaarrekening is beoordeeld door een onafhankelijke accountant.

Onze organisatie in cijfers

Vrijwilligers

Aantal vrijwilligers	157
15-24 jaar	0,7%
25-44 jaar	2,6 %
45-64 jaar	27,6 %
65+	69,1 %

Personeel

Gemiddeld aantal medewerkers	13
Gemiddeld aantal fte	11,1

Begroting en realisatie

Begroting 2025			Realisatie 2025		Begroting 2026	
BATEN						
Rijksbijdragen	€ 1.337.493	91,7%	€ 1.294.263	89,5%	€ 1.374.560	88,8%
Opbrengsten activiteiten	€ 8.000	0,5%	€ 3.570	0,2%	€ 3.500	0,2%
Opbrengsten uit fondsen en projecten	€ 112.989	7,7%	€ 149.004	10,3%	€ 169.640	11,0%
	€ 1.458.482		€ 1.446.837		€ 1.547.700	
Directe activiteitenkosten vanuit rijksbijdragen	€ (86.990)	68,7%	€ (94.745)	63,1%	€ (81.050)	69,4%
Directe activiteitenkosten vanuit fondsen en projecten	€ (39.700)	31,3%	€ (55.343)	36,9%	€ (35.800)	30,6%
Totaal directe kosten	€ (126.690)		€ (150.088)		€ (116.850)	
Netto baten	€ 1.331.792		€ 1.296.749		€ 1.430.850	
LASTEN						
Lonen en Salarissen	€ 971.409	73,2%	€ 951.830	72,5%	€ 1.080.110	75,7%
Overige personeelskosten	€ 182.189	13,7%	€ 187.985	14,3%	€ 165.655	11,6%
Formatie	€ 1.153.598	86,9%	€ 1.139.815	86,8%	€ 1.245.765	87,3%
Afschrijvingskosten	€ 6.500	0,5%	€ 8.050	0,6%	€ 12.000	0,8%
Huisvesting	€ 57.386	4,3%	€ 51.394	3,9%	€ 55.125	3,9%
Verkoopkosten	€ 25.500	1,9%	€ 24.445	1,9%	€ 25.500	1,8%
Kantoorkosten	€ 39.336	3,0%	€ 38.266	2,9%	€ 40.500	2,8%
Algemene kosten	€ 45.111	3,4%	€ 50.780	3,9%	€ 48.500	3,4%
Overige kosten	€ 173.833	13,1%	€ 172.935	13,2%	€ 181.625	12,7%
Som der bedrijfslasten	€ 1.327.431		€ 1.312.750		€ 1.427.390	
Bedrijfsresultaat	€ 4.361		€ (16.001)		€ 3.460	
Rentelasten en soortgelijke kosten	€ 2.950		€ 3.589		€ 4.300	
SALDO	€ 7.311		€ (12.412)		€ 7.760	

Meerjarenoverzicht

	31-12-2025	31-12-2024	31-12-2023	31-12-2022	31-12-2021
VASTE ACTIVA					
Materiële vaste activa	€ 18.690	€ 26.740	€ 13.569	€ 25.798	€ 18.816
VLOTTENDE ACTIVA					
Vorderingen	€ 40.673	€ 17.488	€ 57.419	€ 44.473	€ 56.119
Liquide middelen	€ 432.726	€ 453.011	€ 407.852	€ 506.287	€ 431.767
Totaal activa	€ 492.089	€ 497.239	€ 478.840	€ 576.558	€ 506.702
Stichtingsvermogen	€ 255.686	€ 268.098	€ 274.472	€ 291.647	€ 290.952
Voorzieningen	€ 16.287	€ 12.079	€ 12.115	€ 14.430	€ 13.760
Kortlopende schulden	€ 220.116	€ 217.062	€ 192.253	€ 270.481	€ 201.990
Totaal passiva	€ 492.089	€ 497.239	€ 478.840	€ 576.558	€ 506.702
BATEN	€ 1.446.837	€ 1.429.303	€ 1.150.042	€ 1.165.834	€ 1.154.010
SALDO BATEN EN LASTEN	€ (12.412)	€ (6.374)	€ (17.175)	€ 7.955	€ 57.505
Stichtingsvermogen	€ 255.686	€ 268.098	€ 274.472	€ 291.647	€ 290.952

Analyse en financiële positie

Per 31 december	2025	2024	2023	2022	2021
Op korte termijn beschikbaar					
Vorderingen	€ 40.673	€ 17.488	€ 57.419	€ 44.473	€ 56.119
Liquide middelen	€ 432.726	€ 453.011	€ 407.852	€ 506.287	€ 431.767
	€ 473.399	€ 470.499	€ 465.271	€ 550.760	€ 487.886
Kortlopende schulden	€ (220.116)	€ (217.062)	€ (192.253)	€ (270.481)	€ (201.990)
Liquiditeitssaldo=werkkapitaal	€ 253.283	€ 253.437	€ 273.018	€ 280.279	€ 285.896
Vastgelegd op lange termijn					
Materiële vaste activa	€ 18.690	€ 26.740	€ 13.569	€ 25.798	€ 18.816
Gefinancierd met op lange termijn beschikbare middelen	€ 271.973	€ 280.177	€ 286.587	€ 306.077	€ 304.712
FINANCIERING					
Stichtingsvermogen	€ 255.686	€ 268.098	€ 274.472	€ 291.647	€ 290.952
Voorzieningen	€ 16.287	€ 12.079	€ 12.115	€ 14.430	€ 13.760
	€ 271.973	€ 280.177	€ 286.587	€ 306.077	€ 304.712

Kengetallen

Per 31 december	2025	2024	2023	2022	2021
LIQUIDITEIT					
Vlottende activa x 100 Kortlopende schulden	2,2	2,2	2,4	2,0	2,4
Het liquiditeitsratio is een indicaties voor het vermogen van een organisatie om aan haar verplichtingen op korte termijn te voldoen.					
SOLVABILITEIT					
Stichtingsvermogen Totaal vermogen	52,0%	53,9%	57,3%	50,6%	57,4%
Het solvabiliteitsratio is een indicatie voor het vermogen van een organisatie om aan haar verplichtingen op lange termijn te voldoen.					
RENTABILITEIT	-4,74%				

De cijfers in de bovenstaande tabellen zijn ontleend aan de jaarrekening.
De jaarrekening is voorzien van een beoordelingsverklaring van de onafhankelijke accountant.

Foto: De Buurtband bij De Benring in Voorst
brengt mensen samen door muziek



Foto: Activiteit voor jonge mantelzorgers
op het Blotevoetenpad





Foto: Het team van Mens en Welzijn Voorst is altijd in beweging

Vooruitblik 2026

We zetten in op inclusie

In 2025 hebben we gewerkt aan een nieuwe meerjarenstrategie. Deze vormt de basis voor hoe we de komende jaren verder bouwen aan een sterke en inclusieve sociale basis in de gemeente Voorst. Daarbij staat één uitgangspunt centraal: iedereen moet zich welkom voelen en ervaren dat hij of zij ertoe doet. Dat begint bij écht contact. We blijven daarom investeren in het leren kennen van inwoners, hun verhalen en hun perspectieven. Want hoe beter we elkaar begrijpen, hoe sterker de verbindingen die we samen kunnen maken.

We zetten de komende periode nadrukkelijk in op inclusie. We willen dat inwoners van alle leeftijden, achtergronden en herkomsten zich gezien, gehoord en welkom voelen. Dat vraagt van ons dat we blijven leren, luisteren en aansluiten bij wat er leeft bij inwoners.

In die buurten spelen inwoners zelf een sleutelrol. Met onze buurtverbinders versterken we het onderlinge contact en stimuleren we initiatieven die van inwoners zelf komen. We blijven werken aan een groeiend netwerk van buurtverbinders, die elkaar inspireren en versterken. Daarbij zetten we onze beweging naar de dorpskernen door: dichtbij, zichtbaar en samen met de inwoners.

Ook binnen onze organisatie blijven we werken aan meer samenhang. Of het nu gaat om een maatjeskoppeling, activiteiten in buurten en ontmoetingsplekken, cultuurparticipatie, vrijwilligerswerk of de ondersteuning van mantelzorgers: alles draagt bij aan sterke gemeenschappen. Door onze kennis en ervaring beter met elkaar te verbinden, vergroten we onze impact en zorgen we dat inwoners beter ondersteund worden.

Jongeren houden hierin een belangrijke rol. We blijven samen met hen werken aan het ontdekken en ontwikkelen van hun talenten. Tegelijkertijd zoeken we actief naar manieren om jongeren te verbinden met andere generaties. Zo bouwen we aan wederzijds begrip en betrokkenheid.

Daarnaast blijven we ruimte maken om te leren en te experimenteren. Soms weten we nog niet precies wat werkt, en juist dan is het belangrijk om te durven proberen. Door te 'scharrelen' in buurten, te ontdekken wat er al is en samen te reflecteren, ontwikkelen we ons vakmanschap verder. Dit doen we niet alleen, maar samen met inwoners en partners.

Tot slot willen we steeds beter zichtbaar maken wat onze inzet oplevert. Samen met inwoners onderzoeken we wat werkt en wat beter kan. Zo zorgen we dat onze ondersteuning blijft aansluiten bij wat nodig is, en dat we blijven bijdragen aan prettig samenleven in de gemeente Voorst.

Met vertrouwen kijken we vooruit. Niet omdat alles vastligt, maar omdat we weten dat we het samen doen.



Foto: Jongeren organiseren zeer geslaagde Teenage Party in Pampus!



**Mens en Welzijn
Voorst**

*Dit jaarmagazine is een uitgave van Mens en Welzijn Voorst.
Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming worden gebruikt voor publicatie.*